

خرید تسلیحات نظامی؛ خدمت یا خیانت

۲۰ شهریور ۱۴۰۳ ساعت ۱۴:۲۹

خریده‌های گسترده، موجب می‌شد که به دلیل اختلاف میان سطح فن آوری تسلیحات و زیر ساخت فنی اقتصادی کشور نیروهای خارجی متخصص زیادی در زمینه فن آوری کاربرد این تسلیحات وارد کشور شوند.

خریده‌های نظامی و تقویت بخش نظامی کشور به خودی خود امری مذبوح نیست؛ اما در صورتی که این موضوع بدون اقدامات کارشناسانه صورت بگیرد می‌تواند در دسرهای زیادی داشته باشد. از جمله آنکه نحوه استفاده از تسلیحات و نگهداری آن‌ها بسیار هزینه‌بر خواهد بود. این اتفاق دقیقاً در دوره محمدرضا شاه رخ داد:

«هزینه‌های نظامی ایران که در دوران نخست‌وزیری دکتر «مصدق» حدود ۱/۲ درصد تولید ناخالص ملی، بود در سال ۱۹۶۹ به ۵/۴ درصد و در سال ۱۹۷۱ به ۴/۱۷ درصد می‌رسد افزایش خریده‌های تسلیحاتی و بودجه دفاعی ایران در افزایش استعداد نیروی نیروی نظامی از ۱۹۱ هزار نفر در (۱۳۵۱) (۱۹۷۲) به ۴۱۳ هزار نفر در ۱۳۵۷ (۱۹۷۸) نیز نقش دارد. نقش برجسته آمریکا در تأمین تسلیحات ایران موجب نمی‌شد که ایران تنوع بخشی را از خاطر دور دارد. ایران به انگلستان فرانسه و آلمان نیز سفارش تسلیحات می‌داد. خریده‌های گسترده، موجب می‌شد که به دلیل اختلاف میان سطح فن آوری تسلیحات و زیر ساخت فنی اقتصادی کشور نیروهای خارجی متخصص زیادی در زمینه فن آوری کاربرد این تسلیحات وارد کشور شوند. وجود گسترده تسلیحات پیچیده و عملیاتی در ارتش نیازمند ایجاد زیر ساختهای پشتیبانی آن از طریق ایجاد شبکه‌های لجستیکی و ارائه برنامه‌هایی ویژه است. این امر حضور نیروهای خارجی را طلب می‌کند و حضور نیروهای خارجی به معنای آن است که آنان هر لحظه در صحنه حاضر هستند. این مهم در نیروی هوایی ایران به خوبی به چشم می‌آید زیرا بازبینی آزمون و راه اندازی بسیاری از ابزارهای مورد نیاز این نیرو نیازمند حضور متخصصان حرفه‌ای بود.»

منبع: حمیدرضا ملک‌محمدی، از توسعه لرزان تا سقوط شتابان: توسعه اقتصادی، نظامی و بی‌ثباتی سیاسی رژیم پهلوی دوم

(۱۳۵۷- ۱۳۴۷) تهران، مرکز اسناد انقلاب اسلامی، ۱۳۸۱، ص ۲۲۹

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/۴۹۸۰۱/خرید-تسلیحات-نظامی-خدمت-یا-خیانت>